

Disney

Zvieratková zbierka rozprávok

Disney Zvieratková zbierka rozprávok

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.egmont.sk
www.albatrosmedia.sk

EGMONT

kolektív

Disney - Zvieratková zbierka rozprávok – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Obsah

Vaiana

Pua a Heihei 5

Mačky aristokratky

Oslava s prekvapením 23

Šípková Ruženka

Ruženka zachraňuje 39

Pinocchio

Figarov dlhý deň 57

Coco

Danteho príbeh 73

101 dalmatínov

Ako Fliačik z jasného neba 91

Leví kráľ

Dokonalý brloh 107

Zootropolis

Malý podvodník 125

L'adové kráľ'ovstvo

Nový sobí priateľ 143

Ratatouille

Kuchárske duo 161

Kniha džunglí

Sila a statočnosť. 177

Mickey a priatelia

Káčer Donald na farme 193

Macko Puf

Puf sa postará! 207

Dumbo

Timothyho veľký deň 223

Hľadá sa Dory

Ako nájsť objatie? 239

Lady a Tramp

Pod správnym stromom 257

Popoluška

Kúpeľ pre Lucifera 273

Zajačiky

Dupák hľadá kamaráta 289

Disney
Vaiana

PUA E HEIHEI

Blížila sa oslava príchodu jari a Vaiana so starou mamou Talou mali plné ruky práce so zberom mušlí. Vaianino prasiatko Pua sa tiež snažilo priložiť paprčku k dielu, ale mušle, ktoré našlo, nikdy neboli prázdne. Vaiana sa zohla a zdvihla drobnú ružovkastú mušľu. „Čo myslíš?“ opýtala sa.

Stará mama si mušľu prezrela. „Áno! To je tá pravá mušľa pre náčelníka.“

Vaiana chcela počas oslavy otecka prekvapiť pekným darčekom, a preto preňho vyrábala mušľovú retiazku na členok.

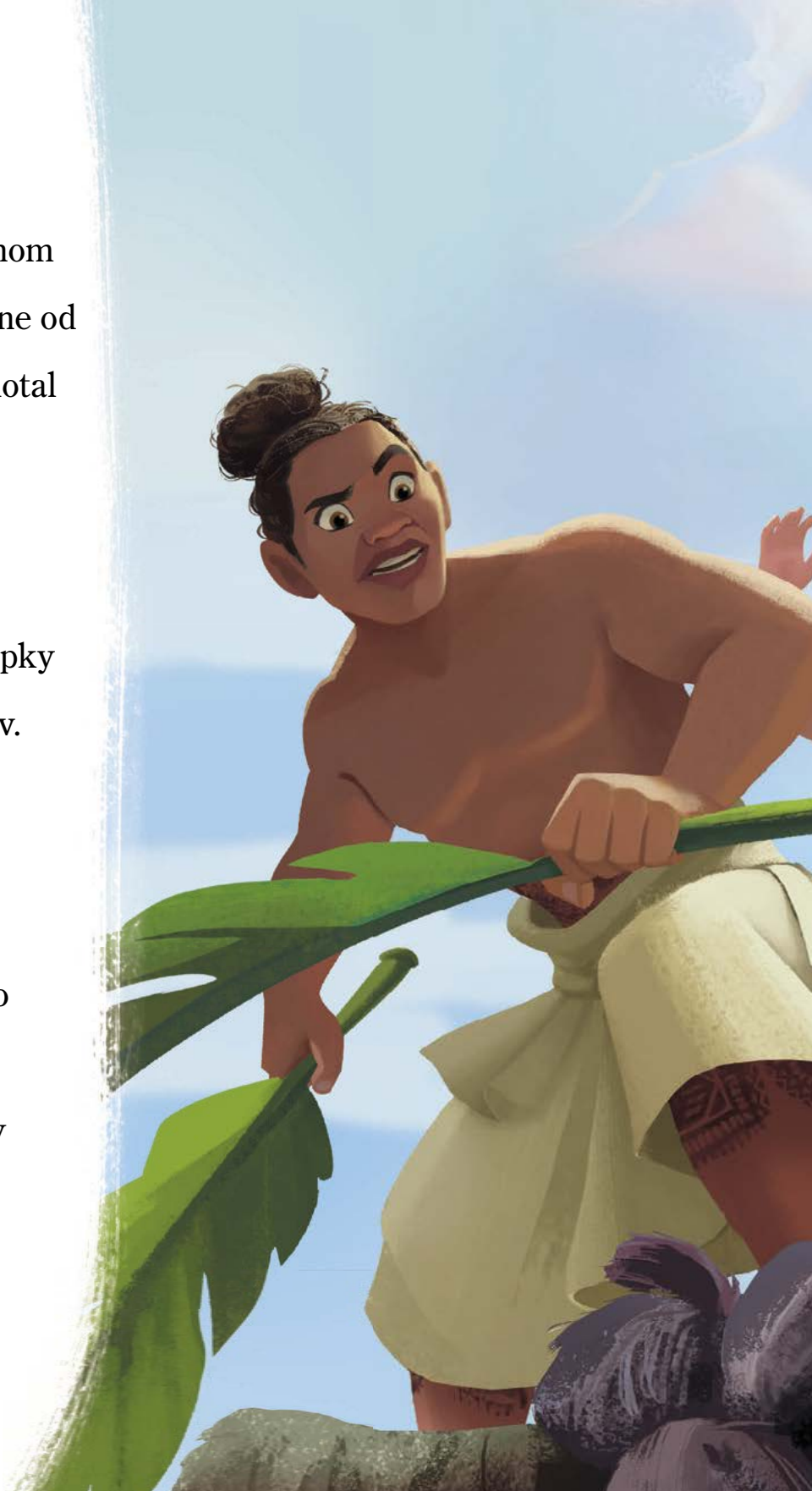
Vaiana navliekla
poslednú mušľu
a s hrdosťou sa na svoje dielo
zadívala. „Hotovo,“ usúdila. „Dám ju ockovi hneď
na začiatku slávnosti,“ rozhodla sa. Práve v tej chvíli k nim
pribehol pojašený kohút Heihei s polovicou kokosového orecha na hlave.
„Heihei, ty môj hlupáčik,“ zasmiala sa Vaiana a dala mu škrupinu dolu.

Prípravy na oslavu boli v plnom prúde. Práca išla všetkým pekne od ruky, iba kohút Heihei sa im motal popod nohy a všade zavadzal.

Muži usilovne stavali *umu*, piecku pod zemou. Kládli na hromadu kusy dreva, suché šupky a škrupiny kokosových orechov. Keď založili oheň, dookola poukladali kamene.

Heihei kráčal čoraz bližšie k horúcim kameňom a zvedavo ňaľahoval krk.

„Veď začneš horieť, ty hlúpy vták,“ zakričal jeden z mužov a odháňal ho preč.

Heihei utekal preč, a pritom stúpil na nedokončený košík, ktorý Tala pletla z pandanových listov. Uviazla mu v ňom noha, ale vyplašený kohút si to vôbec nevšimol a ťahal košík za sebou.

Stará mama Tala sa ho snažila chytiť, ale Heihei pred ňou nemotorne utekal ďalej.

Vaiana so starkou Talou zrazu nechali všetko tak, lebo sa k nim blížil náčelník Tui. Zvedavý Heihei pristúpil bližšie... a Tala šikovne pristúpila listy trčiace z košíka, čím kohúta konečne zastavila.

Vaiana si rýchlo schovala retiazku z mušlí za opasok a dúfala, že ocko nič nevidel.

„Len som sa chcel pozrieť, ako pokračujú prípravy,“ povedal náčelník Tui.

Nespokojný Heihei medzitým ozobával lem Talinej sukne.

Len čo náčelník odišiel, stará mama
Tala sa rýchlo načiahla za kohútom,
ale pošmykla sa na liste, ktorý ležal na zemi.
Vaiana ju zachytila v poslednej chvíli.

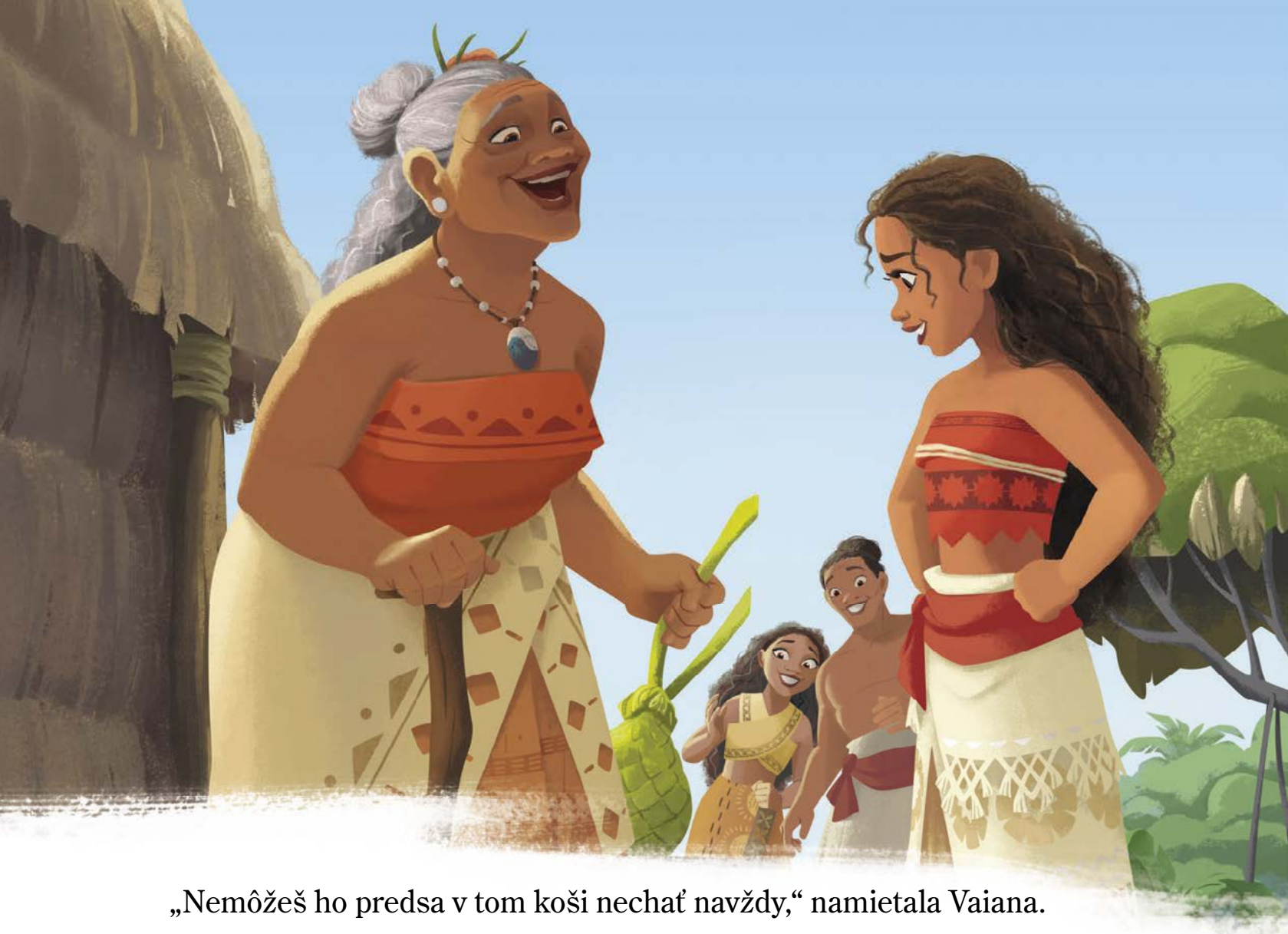
No ani jedna nepostrehla, že Vaiane spoza opaska vypadla retiazka.
Pristála kohútovi na krku, a ten sa v okamihu rozbehol preč.

„No počkaj!“ Ja ti dám!“
zastrájala sa stará mama
a v ruke pevne zvierala
pletený košík.

Heihei ju vôbec nevnímal,
pretože bol zaneprázdnený
niečím iným – usilovným
ďobaním do kameňa.

Stará mama šikovne
hodila košík na kohúta,
obrátila ho a potom ho
priklopila vekom! Mala
veľkú radosť, že pojašené
zvierka konečne chytila. No
retiazku z mušlí, ktorú mal
na krku, si vôbec nevšimla.

„Nemôžeš ho predsa v tom koši nechať navždy,“ namietala Vaiana.

„To nie...“ žmurkla na ňu Tala. „Ale chvíľu ho tam nechať môžeme, aspoň kým dokončíme všetky prípravy na slávnosť..“

Vaiana súhlasila. Bol to dobrý nápad. Bez kohúta im všetko pôjde rýchlejšie.

Vaiana sa ešte raz chcela pozrieť na retiazku pre ocka, no keď siahla za opasok... nič tam nebolo. Retiazka bola fuč!

„Pomôžem ti ju hľadať,“ navrhla stará mama Tala.

Vtom sa objavilo prasiatko Pua a zbadalo košík. Upútalo ho, že spomedzi listov trčí kohúti zobák. Pristúpilo bližšie a uvidelo, že Heiheiovi na krku visí retiazka z mušlí. *To je určite tá,*

ktorú Vaiana hľadá,

pomyslelo si.

Musí ju

získať

späť

stoj

čo stoj.

Ale najprv bude musieť prísť na to, ako otvoriť kôš. Kotúľalo ho rypáčikom sem a tam, ale stále nič. Kôš držal pevne pohromade.

Potom na košík hádzalo kokosové orechy v domnení, že ho rozbije. Ale jediné, čo tým dosiahlo, bolo, že košík sa prevrátil a odkotúľal nabok.

Potom ho Pua položil na spadnutú vetvu. Rozbehol a skočil na druhý koniec, čím košík vymrštil vysoko do vzduchu!

Žuch! Košík spadol na zem,
ale veko nepovolilo.

Prasiatko muselo niečo
vymyslieť, a to veľmi rýchlo.
Retiazka sa musí dostať
k Vaiane včas, kým sa začne
slávnosť.

Vtom na zemi zbadalo lianu.
Vzalo ju do rypáčika a uháňalo
späť ku košíku. Pevne ňou
omotalo košík a potom utekalo
ako najrýchlejšie vládalo.
Kohútovi z košíka vyklzli aj
nohy, a takto poslepiacky
utekal, kam ho prasiatko
viedlo.

Keď prasiatko začulo
hudbu, vedelo, že slávnosť
sa začína. Nebol čas otáľať.

Dotiahlo košík
k vysokému stromu
a vyhodilo ho na dlhý,
ohybný konár. Potom sa
samo vyškriabalo hore.
Keď bolo na konári, začalo
skákať. Hore-dole a ešte
raz. Silnejšie a vyššie.
A čím vyššie skákalo, tým
viac rozhodalo konár aj
s košíkom, ktorý na ňom
visel.

Napokon prasiatko vyskočilo tak prudko, že sa košík odrazil od konára priamo naň! Pua sa ho chytil a obe zvieratká vyleteli vysoko do vzduchu!

Prasiatko kvičalo ako splašené a kohút kikiríkal ako o dušu.

Keď dopadli na zem, košík sa konečne otvoril! Prasiatko bolo od radosti celé bez seba. Konečne môže vrátiť retiazku Vaiane!

Ale beda! Kamaráti pristáli na kopčeku a teraz sa rozkotúľali dole. A tak sa kotúľali... a kotúľali, až sa dokotúľali rovno do rybárskej siete.

Všetko je stratené! Alebo nie? Hoci by tomu nikto neuveril, zvláštna guľa z Pua, Heiheia a siete sa dokotúľala rovno k Vaiane!

Vaiana všetkých vyslobodila a neverila vlastným očiam, keď na Puovom rypáčku uvidela retiazku z mušlí. „Tak tu je, ďakujem, Pua!“ potešila sa a silno prasiatko objala.

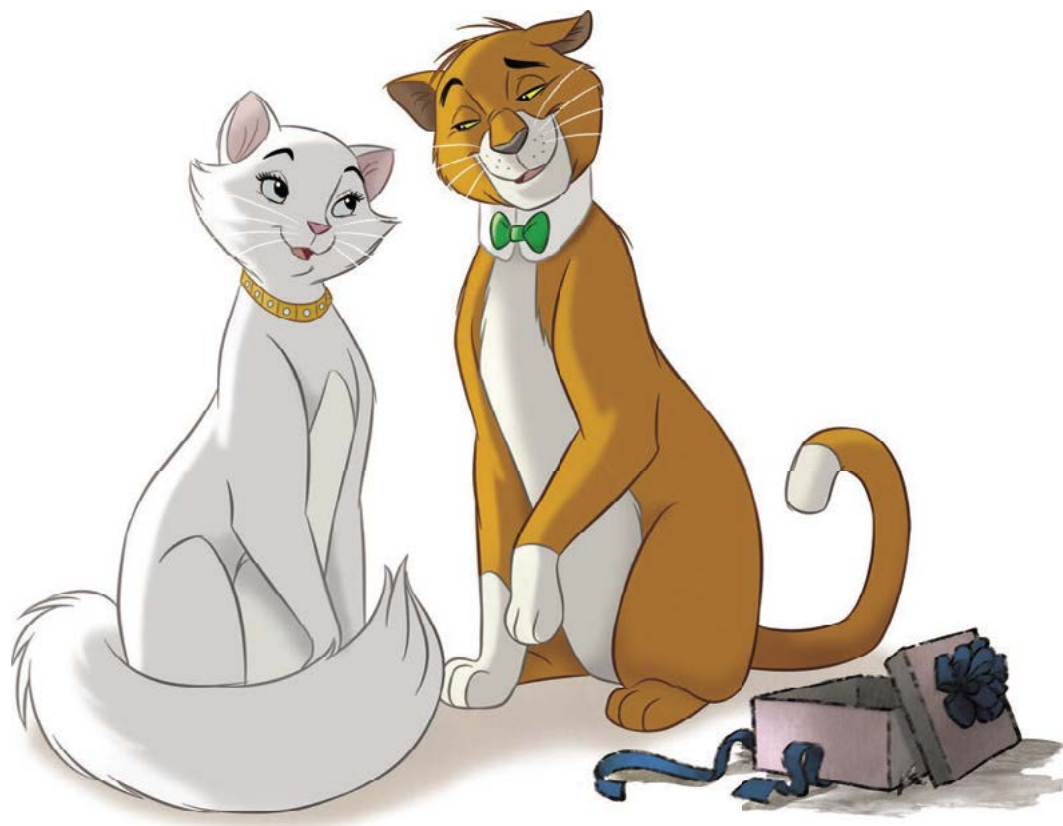
Ešte v ten večer Vaiana
odovzdala retiazku
ockovi, náčelníkovi
Tuimu. Ten si ju
s hrdosťou dal na členok.
„Je nádherná,“ povedal
a tuho objal svoju dcéru.

Medzitým prasiatko
Pua začulo akýsi zvláštny
zvuk. Bol to Heihei! Kohút
nemohol kikiríkať, pretože
mal zobák zaseknutý v kuse
naplaveného dreva. Navyše sa
opäť zamotal do zvyškov rozbitého košíka.

Ako vidno, z prasiatka sa stal ten najšikovnejší expert na záchranu
kohútov na celom ostrove.

Disney
MAČKY
ARISTOKRATKY
Oslava s překvapením

Jedného rána sa kocúr Gavalier prebudil, zoširoka zívola a ponaťahoval sa. Vtom si všimol tri mačiatka, ktoré šantili na posteli. Mária, Berlioz a Toulouse poskakovali a veselo si vyspevovali, zatiaľ čo Grófká servírovala kocúrovi miskú sladkej smotany.

„Všetko najlepšie k narodeninám!“ zanôtili mačiatka. „Všetko najlepšie, náš drahý Gavalier!“

„Tak, deti,“ povedala Grófka, „kto chce dať Gavalierovi narodeninový darček ako prvý?“

„Ja chcem, ja chcem!“ kričal Toulouse. „Poď za mnou, Gavalier!“

„Áno, áno,“ pridala sa Berlioz. „Choď za ním!“

Hneď ako sa Gavalier otočil chrbtom, Grófka pošepkala Berliozovi a Márii: „Podťe, deti! Začneme pekne podľa plánu chystať narodeninovú oslavu, aj s prekvapením!“

Toulouse viedol kocúra Gavalliera do zimnej záhrady.

„Tu pracujem na svojich majstrovských dielach,“ povedal Toulouse.

„A dnes namaľujem tvoj portrét. Postav sa, prosím, takto, tvár otoč k oknu... a nehýb sa!“

Frrrk! Kvac! Plask! Toulouse začal na paletu vytláčať rôzne farby. Gavallier bol taký zaujatý všetkým, čo jeho kamarát robí, že prestal vnímať, čo sa chystá za ním.

O chvíľu Toulouse dokončil maľbu a hrdo ju ukázal kamarátovi.

„To je paráda, Toulouse,“ pochválil ho Gavalier. „Myslíš, že by si ma to naučil?“

„Žiadny problém!“ odpovedal Toulouse. „Jasné, že ťa to naučím!“ dokončil a usmial sa popod fúzičky. Narodeninové prekvapenie išlo presne podľa plánu!

Najprv mu Toulouse ukázal, ako správne namiešať farby, aby dosiahli požadované odtiene. Potom spoločne ceruzkou načrtli obrisy. A potom maľovali... a maľovali... a maľovali!

„Ešte nikdy som si na narodeniny neužil toľko zábavy!“ povedal nadšený Gavalier, keď boli hotoví. „Už sa nemôžem dočkať, až obraz ukážem kamošom z kapely!“

V tej chvíli vošli Mária a Berlioz.

„Teraz sme na rade my!“ povedala Mária a vyškriabala sa na svoje obľúbené miesto na klavíri. „Chceš si vypočuť zopár akordov?“ opýtala sa.

„Zložili sme pre teba úplne novú... narodeninovú skladbu!“ pridal sa Berlioz. „Chceš, aby sme ti ju zahrali?“

„Isteže chcem!“ prikývol kocúr.

Berlioz si pretiahol labky, kým Mária prešla na druhú stranu klavíra a usadila sa naň. Dávala dobrý pozor, aby oslávenec hľadel na ňu, lebo vonku za oknom ostatní usilovne chystali výzdobu na narodeninový večierok.

„V poriadku,“ povedal Berlioz. „Pripravený? Môžeme začať?“

„Môžete!“ odpovedal Gavalier.

Berliozove labky sa rozbehli po klaviatúre. Ozvali sa prvé tóny novej skladby, ktoré Mária sprevádzala spevom. Kocúr Gavalier bol nadšený. Nemohol uveriť, že táto melódia bola zložená priamo preňho.

„Môžeš sa k nám pridať, ak chceš,“ navrhla mu Mária.

Gavalier neotáľal a o chvíľu už spievali všetci spoločne. „Ďakujem vám, je to tá najkrajšia narodeninová skladba na svete!“ rozplýval sa kocúr.